

at være paa Vejen til at blive dreven som et Arbejde i større Rederes Tjeneste, medens den tidligere i ikke ringe Grad nærmede sig til at drives efter Andelsprincipper. — Aarsagerne til denne Forskydning ere vistnok flere. En Grund dertil er mulig den, at de smaa Selskaber ikke altid ere blevne godt administrerede; paa den anden Side vil en Købmand, som ejer Fiskerskibe, selv om han ikke har videre direkte Fortjeneste af Skibene, lettere end Fiskeriselskaberne kunne have indirekte Fordele deraf igennem forøget Handel.

Overfor Konkurrencen med fremmede Fiskere ere de færøske Fiskere ikke gunstigt stillede, idet de, — som arbejde med de ældre Skibe og Redskaber, — ikke have samme Adgang til at benytte sig af de gode Chancer, som Øernes Beliggenhed og Befolkningens nedarvede naturlige Anlæg for Fiskeri i øvrigt give, som de fremmede Fiskere, der ere udrustede med mere moderne Skibe og Redskaber. Til Anskaffelse af saadanne savnes her den fornødne Adgang til Kapital.

Dette gælder Skibsfiskeriet, men det gælder tillige — og maaske i nok saa høj Grad — Baadfiskeriet. Dette spiller allerede nu en ingenlunde ubetydelig Rolle ved Siden af Fiskeriet fra Skib, men det kan sikkert drives med meget mere Fordeel, hvis man gaar over til at benytte noget større Fartøjer end de hidtil brugte aabne Baade og til at anvende Motorkraft. Baadfiskeriet drives for en stor Del paa Banker, der ligge langt fra Kysten, og med den nuværende Driftsmaade er det derfor nødvendigt at bemane Baadene med stort Mandskab, 6—8 Mand; naar Baadene komme ud paa Fiskepladsen, er Mandskabet tit halvt udmattet af langvarig Roning, og naar Fiskeriet er endt, staar der ofte en lang og meget anstrengende Rotur tilbage for at naa Hjemmet. Ved Anvendelsen af Motorkraft vilde sandsynligvis Fiskeriet kunne drives langt mere intensivt, og der vilde sikkert kunne spares betydeligt Mandskab. Rundt omkring blandt Fiskerne er der derfor stærke Ønsker om at kunne anskaffe Motorbaade, men hertil mangle de Kapital.

Under Hensyn til de anførte Forhold er der formentlig god Grund for Staten til ved lignende Midler som de i det øvrige Kongerige anvendte, at støtte de færøske Fiskere. Ved sin Overvejelse af Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning Principperne i Loven af 22. April f. A. kunne bringes til Anvendelse paa Færøerne, er Lagtinget imidlertid kommet til

det Resultat, at Lovens §§ 3—7 angaaende Laaneforeninger ikke for Tiden ville kunne benyttes her, da Sammenslutningstanken endnu er Fiskerne fremmed. En Følge heraf er det atter, at man har ment at burde foreslaa det i Lovens § 2, 1ste Punktum, fastsatte Minimum af 3,000 Kr. nedsat til 1,000 Kr. Til det Fiskeri, der drives paa Færøerne, benyttes nemlig som Regel kun smaa Baade til Værdi — inklusive Redskaber — 150—300 Kr. med en Drægtighed af ca. 1 à 2 Tons. Naar Hensyn tages til den nu saa meget anerkendte Motor-drift, der menes at frembyde de bedste Udsigter for et mægtigt Opsving i Fiskeridriften, vil en til et Fartøj paa ca. 2 Tons passende Motorinstallation forøge sammes Værdi til omkring 1,000 Kr.

Nærværende Lovforslag er, bortset fra et Par ubetydelige Afvigelser, hvorom henvises til nedenstaaende Bemærkninger til Indholdet af de enkelte Paragraffer, overensstemmende med det af Lagtinget vedtagne Udkast.

ad § 1.

I Lagtingsforslaget var i §§ 1 og 2 som Laangiver ved Siden af Statslaanefonden tillige nævnt Statskassen, hvilket her er udeladt, idet de færøske Fiskere formenes paa dette Punkt at burde stilles paa samme Maade som de herværende.

I § 1, 1ste Stykke, har man i Lagtingsforslaget efter „Fiskere“ indskudt „bosatte paa Færøerne“ for derved at præcisere, at Laanene kun tiltænkes færøske Fiskere, ikke derimod alle Danske, der drive Fiskeri ved Færøerne.

I 2det Stykke er det i Loven af 22. April f. A. brugte Udtryk „Baad- og Garnredskaber“ ændret til „Baad- og Fiske-redskaber“, fordi Fiskeriet ved Færøerne saa at sige udelukkende drives ved Haand- eller Langline.

Det Beløb, som skal kunne udlaanes, har Lagtinget foreslaaet fastsat til 60,000 Kr. aarlig i 5 Aar, idet det er gaaet ud fra, at dette Beløb omtrent vil svare til det, der vil udkomme, naar der skal kunne tilstaas de færøske Fiskere forholdsvis et lignende Beløb som det, der ifølge § 1 i Loven af 22. April f. A. kan udlaanes — direkte og indirekte — til Fiskere i det øvrige Kongerige. Vil man lægge Forholdet imellem Folketallet paa Færøerne og i det øvrige Kongerige til Grund for Fastsættelsen af det Beløb, der skal kunne udlaanes, vil der selvfølgelig ikke kunne udkomme et blot tilnærmelsesvis saa stort